

problem. Sådan forstår jeg også hr. Thulesen Dahls indvending.

Det, som jeg bare ikke er helt klar over og i hvert fald ikke er sikker på, er, om hr. Thulesen Dahl er så fuldstændig skråsikker på, at uanset hvad for en udvikling, der sker ude i Europa – også inden for det, som jeg tror hr. Thulesen Dahl og jeg er enige om – vil det altså ikke i hvert fald for en juridisk formalistisk betragtning gøre, at vi bliver nødt til at ændre i forbeholdene.

Det er det eneste. Men der er ingen planer overhovedet, vi har ingen tanker overhovedet om, at der skal ske nogen ændringer i det her. Det eneste, vi bare godt vil, er at være med til at drøfte, hvad det går ud på, for som vi ser det, går det faktisk i retning af det, vi hele tiden har sagt, nemlig at Vestunionen er en død sild, og dér, hvor det foregår, er i NATO.

Lene Espersen (KF):

Jeg vil også gerne starte med at takke udenrigsministeren for en meget god redegørelse for situationen, og jeg vil også sige, at jeg egentlig synes, at timingen af denne her forespørgsel er meget fin, både set i relation til de diskussioner, der skal være inden for ganske kort tid i forbindelse med EU-topmødet, og fordi Danmark jo her til aften får besøg af NATO's generalsekretær, Javier Solana, som i dag til Jyllands-Posten har udtalt, at tidspunktet er kommet til at forstærke den europæiske forsvarsdimension i NATO.

Der er med andre ord allerede meget gang i debatten, og der er meget fin bevægelse i den debat, som vi har i dag, om, hvordan man forstærker det forsvarspolitiske og sikkerhedspolitiske på EU-plan.

Det Konservative Folkeparti er fuldt ud enig i, at det selvfølgelig ikke kun er en debat, vi skal tage, men at der også er et behov for yderligere at forstærke forsvarsdimensionen internt i EU.

Jeg synes måske, det er på sin plads, når vi taler om udvikling, at ride lidt op, hvad det er, der er baggrunden for, at situationen er så meget anderledes i dag, end den var for bare 7-10 år siden, og det er jo først og fremmest, at det for Danmark i mange, mange år har været et overordnet mål at sikre en fredelig og stabil udvikling i verden, en udvikling, der er baseret på demokrati og overholdelse af de fundamentale rettigheder.

Her har EU i mange år spillet en afgørende rolle på den europæiske scene først og fremmest via en fredelig sameksistens med handel og en stabil økonomisk vækst. Men der er ingen tvivl om, at Murens fald har haft en afgørende betydning for, at den sikkerhedspolitiske situation i Europa afgørende har ændret sig, hvor det traditionelle fjendebillede og koldkrigsbilledet er blevet afløst af muligheder for at give Europa en ny start.

Derfor synes jeg faktisk også, at det i dag er relevant at sige, at udvidelsen af EU med de central- og østeuropæiske lande som Baltikum er startskuddet til, at der kommer en ny sikkerhedspolitisk æra i EU. Disse lande, der i mange år har lidt og er blevet undertrykt af Sovjetunionens totalitære regime, er nu blevet fri, og de ønsker helt og fuldt at deltage i EU og være med til at præge udviklingen i en fredelig retning.

Jeg synes, det er dejligt, at vi har fået bekræftet, at udvidelsesprocessen skrider fremad, og at man på det kommende EU-topmøde i København har en køreplan, der sikrer, at udvidelsesprocessens momentum fastholdes.

Den samme type udvikling har vi også set på det forsvarspolitiske område i vores alliancepartner NATO, hvor det betyder, at tre tidligere fjender bliver nye medlemmer af NATO-klubben. Det er en udvikling, der også understøtter den sikkerheds- og forsvarspolitiske stabilitet i vores del af verden og vil gøre det i årene fremover.

Jeg synes faktisk også, det her er vigtigt at få understreget, at NATO's indgåelse af en aftale med Rusland og oprettelsen af et NATO-Rusland-fællesråd også er med til at skabe et forstærket sikkerhedspolitisk billede af Europa.

Men samtidig med alle de her positive tendenser, samtidig med Murens fald, hvor det traditionelle fjendebillede er blevet fjernet, er der desværre andre ting, der er blevet forstærket, der er kommet andre risici til. Vi kender det allerede nu fra Eksjugoslavien, hvor der er regionale og etniske spændinger og faktisk borgerkrig. Der er opstået social uro, og de nye demokratier bliver sat på en hård prøve, når der opstår organiseret kriminalitet og økonomiske vanskeligheder i omstillingsfasen fra planøkonomi til markedsøkonomi.

Det betyder også, at der er kommet nye opgaver til og desværre ikke kun opgaver, der kan løses via samhandel og fredelig sameksistens. Derfor er det positivt, at en fælles sikkerheds-